

Abstrakt

Diplomová práce s názvem „NATO and WMD: Evolution of the threat construction and Alliance’s response“ se zabývá vývojem chápání zbraní hromadného ničení v Severoatlantické alianci. Zbraněmi hromadného ničení (ZHN) se NATO zabývá již od počátku své existence, nicméně důraz byl až do skončení studené války kladen převážně na jednu z kategorií, a to jaderné zbraně. Avšak od počátku 90. let je patrné, že se Aliance zaměřuje na ZHN jako zastřešující pojem pro biologické, chemické, jaderné a od teroristických útoků z 11. září 2001 i radiologické zbraně. Přestože se jedná o významný koncept, není vymezení zbraní hromadného ničení zcela jednoznačné. Avšak to, jak aktéři ZHN chápou, je velmi důležité. Z tohoto důvodu je zkoumán oficiální diskurz NATO jako indikátor chápání ZHN v Alianci, přičemž tento postup také umožní splnit dva cíle této práce. Prvním cílem je analýza vývoje konstrukce a interpretace hrozby ZHN v NATO od roku 1991 až po současnost. Zadruhé chce práce zjistit jakým způsobem NATO odpovědělo na hrozby plynoucí ze zbraní hromadného ničení (tj. proliferace a terorismu) a identifikovat konkrétní opatření, jež byla přijata v rámci boje s rozvíjející se hrozbou ZHN. Tato diplomová práce vychází z teorie sekuritizace, jež umožňuje nahlížet na bezpečnost a hrozby jako na sociálně konstruované. Zbraně hromadného ničení jsou tak zde chápány ne jako fixní koncept, ale jako (relativně) flexibilní, politicky podmíněný konstrukt s významnými bezpečnostními implikacemi. Překvapivě málo prací se zabývá tím, jak jsou hrozby ZHN konstruovány a chápány v NATO, a proto by tato práce ráda přispěla k částečnému zaplnění této mezery.